

Warszawa, 14 sierpnia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

A 45 d 7/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20099.

Kl. 33 c, 3/10.

Zotos Corporation
(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki).

Sposób trwałego ondulowania włosów i papilot do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 31 grudnia 1932 r.

Udzielono 17 maja 1934 r.

Pierwszeństwo: 6 stycznia 1932 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy udoskonalenia środków i sposobu egzotermicznego nagrzewania ułożonych przedtem loków, w celu nadania im trwałego sfalowania (ondulacji). Wynalazek polega na otoczeniu ułożonego uprzednio loku papilotem, wytwarzającym ciepło bez dodatkowego źródła ciepła oraz bez pokrycia innym materiałem. W ten sposób unika się stosowania elektryczności, urządzeń do wytwarzania pary lub innych urządzeń albo zewnętrznych źródeł ciepła.

Wzmiankowany papilot może być przytwierdzony do loku w jakikolwiek sposób. Można na przykład stosować papilot, składający się z powłoki zewnętrznej i z płatek wewnętrznego, wykonanego z materiału po-

chłaniającego, i umieścić pomiędzy nimi warstwę środka chemicznego, który po zwilżeniu wydzieli ilość ciepła, dostateczną do nadania trwałej ondulacji ułożonemu uprzednio lokowi włosów. Pochłaniający płatek wewnętrzny zwilża się bezpośrednio przed wprowadzeniem ułożonego loku do papilotu. Wywiązujące się ciepło nie jest przykre dla osoby fryzowanej i daje się za ledwie odczuć. Ciężar papilotu nie jest tak znaczny, aby dawał nieprzyjemne uczucie ciągnięcia włosów. Najpraktyczniejszymi są papiloty, składające się z warstwy środka chemicznego, umieszczonej pomiędzy dwiema warstwami nieprzepuszczalnego materiału, tworzącymi niejako kopertę.

Jedną z postaci wykonania udoskonalo-

nego papilotu uwidocznia rysunek, na którym fig. 1 przedstawia widok wewnętrzny papilotu w stanie rozwiniętym przed podziurawieniem powierzchni wewnętrznej, przyczem wewnętrzny płatek pochłaniający został odwinięty, aby odsłonić nieprzepuszczalną powłokę, zawierającą samogrzejny środek chemiczny, fig. 2 — podobny widok papilotu, zaopatrzonego na wewnętrznej powierzchni nieprzepuszczalnej powłoki w dziurki, fig. 3 — widok z boku papilotu, owiniętego naokoło zwiniętego loku, fig. 4 — przekrój podłużny, a fig. 5 — przekrój poprzeczny zwiniętego papilotu według linii V — V na fig. 3.

Powłoka zewnętrzna papilotu składa się z warstwy zewnętrznej i wewnętrznej papieru 1 i 2, między którymi znajduje się cieniułka metalowa blaszka 3.

Płatek wewnętrzny 4 papilotu jest wykonany z materji wchłaniającej, w rodzaju tkaniny bawełnianej, którą najlepiej jest przytwierdzić do brzegu powłoki zewnętrznej zapomocą np. jednego lub kilku ściągów 5, co wreszcie nie jest konieczne.

Powłoka 6 jest wykonana z nieprzepuszczalnego materiału, dającego się przebić, np. z cieniutkiej metalowej blaszki, i zawiera środek chemiczny, np. tlenek wapnia w stanie sproszkowanym, który po zwilżeniu wytwarza samoczynnie ilość ciepła wystarczającą do nadania ułożonemu uprzednio i obwiniętemu papilotem lokowi trwałej ondulacji.

W praktyce lok 7 nawija się, jak zwykle, na rurkę 8. Lok ten można bądź przedtem, bądź po nawinięciu zwilżyć odpowiednim roztworem ondulacyjnym, naprzykład roztworem amonjakalnym.

Nieprzepuszczalna powłoka 6, zawierająca środek chemiczny, zaopatrzona jest na wewnętrznej swej powierzchni w dziurki 9, przez które wilgoć dostaje się do zawartego w niej środka chemicznego. Płat wewnętrzny 4 z materiału chłonnego zostaje zwilżony wodą albo odpowiednim roztwo-

rem ondulacyjnym, naprzykład tym samym, jakim zwilżono lok 7. Jest, oczywiście, rzeczą obojętną, czy nieprzepuszczalna powłoka została przedziurawiona przed, czy po zwilżeniu wewnętrznego płatu 4.

Następnie papilot okręca się dokoła ułożonego uprzednio loku i (najlepiej) zamocowuje w należytem położeniu na końcu loku od strony głowy zapomocą odpowiedniego ochraniacza skóry w rodzaju naprzykład powszechnie znanego zatrzasku 10. Koniec zewnętrzny papilotu można umocować zapomocą np. okręcenia zewnętrznej okładki na rurce 8.

Reakcja egzotermiczna rozpoczyna się odrazu pod wpływem wilgoci zmoczonego wewnętrznego płata 4 papilotu na środek chemiczny poprzez otwory 9 wykonane w wewnętrznej powierzchni nieprzepuszczalnej powłoki 6, przyczem wewnątrz papilotu wywiązuje się dostateczna ilość ciepła do nadania trwałej ondulacji lokowi włosów bez potrzeby doprowadzania ciepła ze źródła zewnętrznego.

Okładka zewnętrzna służy do utrzymania ciepła wewnątrz papilotu, przyczem para, wytwarzająca się przez połączenie użytego do włosów roztworu ze środkiem chemicznym, może się wydzielać przez pomarszczony zewnętrzny koniec okładki zewnętrznej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób trwałego ondulowania włosów, znamienny tem, że ułożony uprzednio lok zamyka się w papilocie, zawierającym materiał chemiczny, który po zwilżeniu wydziela samoczynnie ilość ciepła, dostateczną do nadania lokowi ondulacji trwałej, przyczem pomiędzy lokiem a środkiem chemicznym umieszcza się zwilżony płatek.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że wewnętrzną powierzchnię powłoki, zawierającej środek chemiczny, zaopatruje się w otwórki.

3. Papilot do ondulowania włosów sposobem według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że może zamknąć w sobie ułożony uprzednio lok i składa się z powłoki z nieprzepuszczalnego materiału, którą można podziurkować i która zawiera w sobie grzejny środek chemiczny, wytwarzający po zwilżeniu ciepło, dostateczne do nadania lokowi trwałej ondulacji.

4. Papilot według zastrz. 3, znamieny tem, że posiada płat wewnętrzny z materiału chłonnego, który można umieścić pomię-

dzy lokiem a powłoką z grzejnym środkiem.

5. Papilot według zastrz. 3 i 4, znamieny tem, że posiada zewnętrzną okładkę, okrywającą powłokę z nieprzepuszczalnego materiału, zawierającą grzejny środek chemiczny.

Zotos Corporation.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

